

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 35. Dicens: Hoc est corpus meum. v. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

meum. his enim verbis ab illo, quod sensus percipiunt, id est accidentibus in-
herentibus substantiæ panis, substraxit substantiam seu naturam panis
corporalis, & substituit substantiam corporis sui. verbo; *Transsub-*
stantiauit, seu conuertit panem in Corpus suum. Mira fractio, sed ta-
men vera, & diuina, etsi nec Lutheranus, nec Calvinista, nec Anabaptista
credat. quid enim? Nec Iudæi nec Mahometani, nec Gentiles hoc credunt.
in hoc ergo illis propius, quam credentibus, accedunt. accedere ad illos,
quos damnant, quid est? est similem fieri illis. quibus? Incredulis. & quanta
laus vel ars est hoc? misera proflus & infelix est societas iūgi infidelibus, abi-
re à credentibus. In consilium eorum non veniat anima mea. Hi in formula
cænæ suæ Calvinianæ, omnes illos excommunicant, qui creaturam aliquam
benedicunt. Et quid oro in hoc faciunt? ipsum D. N. Iesum à sua cæna exclu-
dunt excommunicando, eo quod panem creaturam benedixit. Prò excom-
municationem Calvinianam! Credo Domine, te benedixisse, credo te in-
uisibiliter panem fregisse, separando substantiam panis ab accidentibus su-
is mutasse in tuum Corpus. Credo fractum sic dedisse discipulis tuis tan-
gendum primo, mox manducandum. sed quare dedit discipulis sic panem
in patena fractum, vt omnes attingerent omnino, vt potestatem tractandi
panis, vt Christus eum tractabat, acciperent. Ecce hodie dum cum conse-
crantur sacerdotes, porrigitur eis panis in patena, & vinum in calice, vt cum
forma *accipe potestatem consecrandi &c.* materiam sacramenti huius potestati-
uè occupent tradente Episcopo, accipiente ordinato.

Deus meus testimonia tua credibilia facta sunt nimis. Gaudeo in Deo
Iesu meo, qui me in illa plantauit Ecclesia, in qua est *Benedictio & Fractio*
panis, & *Traditio potestatiua*. Lauda anima mea Deum tuum in vita tua.

§. 35. *Dicens: Hoc est corpus meum. v. 19.*

Quis est hic sermo? iste quem totidem verbis, imo iisdem retulit Mat-
thæus, & Marcus, & Lucas & Petrus, in canone missæ Romano, & Paulus
in epistola 1. ad Cor. 11. cap. Solus Petrus addidit *enim* causatiuam, quam a-
lij non addiderunt sed neque negauerunt. Et quid sibi vult iste sermo? qui
latinam linguam mediocriter intelligit non ignorat. Ecce, infimi Gramma-
ticæ discipuli intelligunt, quid dicat Dominus, cum dicit *Hoc est corpus meum.*
quid tu Infimista intelligis, cum audis verba ista? Audio. Hoc quod teneo,
quod videtis, quod mecum tægitis in patena, non dico *Panem*, nec nego *Panem*.
Hoc sensibile est *Corpus meum*, si ergo verax sit sermo meus, vt sermo Dei. ca-
pite quod panis substantia, in aliã versa sit manentibus panis accidentibus,
dum dico hæc verba. Consecraui, feci dicendo quod non erat, vt alias
prædixi dicens: *panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita &c.* Ioan. 6.

D 3

193

non audio: Hoc est figura aut representatio corporis mei, sed; *Hoc est corpus meum*, quale corpus? non est necesse phylosophari. videte corpus meum, Quod teneo vobiscum, *hoc* tale corpus est. Si corpus meum, quod teneo *Hoc*, phantasticum sit, vti putabatis, cum super mare noctu prope vos ambulabam (Marc. 6.) & vti docebit post vos Marcionita, non recuso quo minus dicatis *hoc*, quod teneo, esse corpus phantasticum: si corpus meum, quod teneo *hoc*, sit figura corporis, & non corpus verum ac reale, sumptum de Virgine, positum in præsepio, circumcisum, adoratum, à dæmonio portatum &c. non recuso, quin dicatis *hoc*, quod teneo, esse figuram corporis mei, vti post Marcionem docebit Calvinista. Si me dicente & ostendente, *hoc* corpus meum, non sit meum corpus, sed aliud quid non recuso quin *hoc* monstratum dicatis esse, non corpus meum, sed aliud quid, quod enim de corpore meo sentire vere debetis, volo sentiat de *hoc*, quod ostendo & vobiscum teneo, si durus sit alicui vestrum iste sermo meus, si illi mollis sermo meus, *Hoc non est corpus meum* (scilicet Christi) sed hic non est sermo meus. Meus sermo est iste: *Hoc est corpus meum*. si accepta in manu petra, aut vite, aut simili creatura, dicerem vobis: *Hoc est corpus meum*. Vere, hoc dicendo, fecissem ut *hoc* esset corpus meum, non accepi ego in manus vitem, non accepi petram in manus & ostendi vobis, & dedi ut teneretis meum, sed panem accepi in manus, & ostendi & tenui vobiscum, & de hoc dixi: *Hoc est corpus meum*. dicenti hunc sermonem, aut credite quod dico, aut me vel impostorem, & qui nocis illudentem auditori, aut mendacem, falsa narrantem candide dicite, dixi accepto pane & eum ostendendo & tangendo vobiscum: *Hoc est corpus meum*, non vultis credere? per me licet, Sequimini ergo vos ipsos, estote duces vestri ipsorum, permitto peccatum, sed non impune dimitto, cum venero ad iudicandum, nisi pænitentia fuerit deletum,

Domine Iesu Christe, Deus verus & verus homo, in vnitatem personarum vnus habens duplicem naturam, ego traditione Ecclesiarum, id est congregationis omnium fidelium tuorum, accepi te, in nocte qua tradebaris, accepisse in manus tuas Sanctas ac venerabiles panem, & dedisse discipulis tuis primum in manus ut tangerent & eum dixisse de illo quod tangebant & videbant: *Hoc est corpus meum*, vti tui tres Euangelistæ, & duo Apostolorum principes Petrus & Paulus scripto etiam reliquerunt, ad posteros consignatum, quinque testes omnino fideles, quorum Duo ipsimet præsentem fuerunt, & tetigerunt, *hoc*, & viderunt *hoc*, de quo tu dicebas: *Hoc est corpus meum*, & ipsi audiebant & credebant. cæteri tres à Domino ipso postea didicerunt. Ecce Domine libenter sequor illos, testes, omni exceptione maiores. Ecce cum illis credo simpliciter veracibus verbis tuis. malo se-

qui

qui hos, quam Marcionem veterem, qui referente Tertulliano contra Marcionem, verba tua sancta & vera: *Hoc est corpus meum*, per errorem voluntarium, in S. Lucæ (quem solum ex omnibus Euangelistis admittebat) textu sic explicuit & peruertit: *Hoc est corpus meum, id est figura corporis mei*. Malo sequi illos tuos Domine Iesu, testes & martyres Matthæum, Marcum, Lucam, Petrum, & Paulum, quam Marciones novos Calvinistas, qui idem dicunt quod Marcion vetus, alio tamen, quam ipse, errore voluntario. *Marcion vetus* credebat non fuisse veram humanitatem in Christo, ideo corrumpebat verba S. Lucæ quem admittebat Historicum veracem & torquebat verba eius ad voluntatem suam, explicans dictum tuum, ad libitum suum, ut *Hoc est corpus meum*, sic sonaret sibi: *Hoc est figura corporis mei. at nouus Marcion, Bengarius, & Zwinglius & Calvinus & qui illius sunt, confitentur quod idem veram in te, Domine Iesu humanitatem, sed non confitentur, hoc esse Corpus tuum quod tamen tu demonstrando oculis & manibus dicebas esse Corpus tuum; sed dicunt te impostorem egisse, vnus quidem sic, quod tu tenens & ostendens panem, vna manu palam, altera manu clam tangens Corpus tuum dixeris: *Hoc est Corpus meum*. Alius dicit, quod tu, tenens manibus panem, & ostendens eum dixeris: *Hoc est Corpus meum*, cogitaueris, quod panis ille esset *Corpus*, quia non est spiritus, & esset *tuus*, quia tu eum possidebas, quomodo *tuum* esse dicebatur vestimentum, quod ad te pertinebat. Alius autem, quod tu monstres Hoc, & dicens de illo, *Hoc est Corpus meum*, cogitaueris Hoc te postea manducaturum, & tunc conuertendum in Sanguinem & Corpus tuum, & propterea dixeris: *Hoc est Corpus meum*, ponendo astute verbum *est*, pro verbo *erit*. Et alii aliter dixerunt, loquentes inania & cogitationes cordis sui affixerunt cordi tuo, & sua somnia dixerunt tua esse phantasmata, & fecerunt sibi nomen quasi magnorum in terra, sed non erat conueniens testimonium eorum. Ego autem te pastorem sequens non sum seductus. Tibi gratias ago, quod non permisisti me ire post greges fodalium tuorum, qui dicunt se esse Euangelicos & non sunt, Reformatos & non sunt.*

§. 36. Quod pro vobis datur. v. 19.

Ita Lucas socius Pauli, at Paulus ipse 1. Cor. II. quod pro vobis eraderetur: an sibi contrarij sunt tam vnanimis socij peregrinationis suæ in tanto mysterio? Nequaquam. diuersum dicunt, quod licet, contraria non dicunt, quod nefas est. An igitur in præsentis dari, est idem cum eo, quod est in futuro tradit? Non dico hoc, dixi diuersum dicere Lucam, & diuersum dicere Paulum. Lucas narrat, quid dictum sit de eo quod fiebat tunc, Paulus nar-